

'Opje' In Leiden maakte Oppenheimer, vader van de atoombom, vrienden voor het leven

10

Wetenschap zonder winnaars

Waarom academische awards worden overschat: 'Zonder prostaat geen prijs'

4

Bernie Sanders komt De Amerikaanse senator gaat op 11 oktober in debat met Leidse studenten. 'Hoe ouder ik ben', bekent hij in zijn nieuwst boek *Het is oké om boos te zijn op het kapitalisme*, 'hoe bozer ik word.'

9

Thuiswedstrijd De Leidse rapper Babs voelt zich vrijer dan ooit

14

Transgender jongeren zijn wilsbekwaam

‘Tien jaar geleden was transgenderzorg een privékwes­tie tussen de behandelaar, de tiener en de ouders’, zegt Lieke Vrouwenraets. ‘Nu is het een debat waarin media, rechtspraak en iedereen die maar wat roept allemaal meediscussiëren.’

DOOR TAMAR TROS

Ongeveer 90 procent van de transgender minderjarigen die in aanmerking komt voor puberteitsremmers is wilsbekwaam. Dat concludeert Lieke Vrouwenraets, die voor haar proefschrift tien jaar onderzoek deed naar ethische vraagstukken in de transgenderzorg. Jongeren zijn volgens haar in staat om zelf keuzes te maken over deze behandeling, in tegenstelling tot wat sommige critici beweren over de behandeling van jonge transgenders. ‘Tien jaar geleden waren deze dilemma’s een privékwes­tie tussen de behandelaar, de tiener en de ouders’, zegt Vrouwenraets.

‘Tegenwoordig is het een publiek debat waarin de media, de rechtspraak en eigenlijk iedereen die maar wat roept meediscussiëren.’

Zo diende Thierry Baudet een motie in, waarin hij vroeg om een verbod op het gebruik van puberteitsremmers bij minderjarigen omdat dit een ‘onomkeerbare behandeling’ zou zijn waar kinderen ‘hun leven lang spijt van zouden kunnen krijgen’.

Puberteitsremmers onderdrukken de ontwikkeling van de secundaire geslachtskenmerken, zoals baard- en borstgroei, maar de effecten ervan zijn wel degelijk omkeerbaar. Wanneer een puber stopt met de medicatie gaan de geremde ontwikkelingen weer van start, of veranderen van koers als de adolescent op latere leeftijd besluit door te gaan met de transitie door over te stappen op ‘genderbevestigende’ hormonen. Baudets motie werd dinsdag overigens weggestemd. De discussies over de transgenderzorg voor minderjarigen gaan er de afgelopen jaren vurig aan toe. Waar de een dit soort behandelingen als een verlichting van lijden en levensreddend ziet, vindt de ander dat bijvoorbeeld het gebruik van puberteitsremmers te veel risico’s met zich meebrengt.

Vrouwenraets zegt dat ‘er enorme stijgingen zijn in aanmeldingen bij genderpoli’s in veel landen in Europa. Ook is de media-aandacht gegroeid en zijn deze ethische dilemma’s veel zichtbaarder geworden. We kijken nu wereldwijd mee in bijvoorbeeld rechtszaken, zoals die van Kiera Bell in het Verenigd Koninkrijk.’ In 2020 spande Bell een rechtszaak aan tegen de kliniek die haar behandelde. Zij kreeg op zestienjarige leeftijd puberteitsremmers en ging daarna in transitie tot man. Na vijf jaar werd voor haar duidelijk dat de genderidentiteit man toch

niet paste en ging ze in detransitie.

Bell vond dat ze niet voldoende geïnformeerd was vooraanvang van de behandelingen en heeft spijt. Toen ze de rechtszaak won, had dit gevolgen voor de gehele transgenderzorg voor minderjarigen in het Verenigd Koninkrijk, omdat de rechter tijdens het hoger beroep besloot dat adolescenten hoogstwaarschijnlijk niet wilsbekwaam zijn.

Hoe kan het dat Vrouwenraets vaststelt dat 90 procent van de 74 Nederlandse jongeren die meededen aan haar onderzoek wél wilsbekwaam is? ‘De context in Nederland is anders. Hier komen transgender minderjarigen pas in aanmerking voor puberteitsremmers nadat ze de diagnose genderdysforie hebben gekregen en aan diverse andere diagnostische criteria voldoen. Pas na dit traject van minstens een half jaar kunnen zij de volgende stap nemen, waarbij ze regelmatig en uitgebreid de effecten van bijvoorbeeld puberteitsremmers hebben besproken met een psycholoog of psychiater. Op het moment dat ze gaan beslissen over het al dan niet starten van de behandeling, heb ik gemeten of ze wilsbekwaam zijn of niet.’

Uit interviews met de tieners bleek dat de overgrote meerderheid wist waaraan ze begonnen en goed hadden nagedacht over de voor- en nadelen van de behandeling.

Van de 74 onderzochte tieners stopten er negen met puberteitsremmers. Vier van hen gingen door met hun transitie. Vijf kozen ervoor dit niet te doen. Ze vertelden dat de behandeling met puberteitsremmers hen tijd gaf om rustig na te denken over hun genderidentiteit, zonder de ontwikkeling van - voor hen - ongewenste

secundaire geslachtskenmerken. ‘Beide kanten van de discussie vinden wilsbekwaamheid belangrijk, en hoe dit nu echt zit heb ik kunnen meten. Ethische uitdagingen zullen blijven bestaan, maar hoe meer data we hebben, hoe meer consensus er mogelijk is.’

Of transgender jongeren de kans krijgen om die wilsbekwaamheid uit te oefenen, is onzeker. De zorg is zodanig opgestopt dat een jongere zo’n twee tot drie jaar moet wachten op een intakegesprek bij een gespecialiseerde kliniek. De enorme stijging van het aantal aanmeldingen is niet bij te benen voor de zorg. Wel zijn er steeds meer particuliere psychologen die dit gat proberen te dichten door adolescenten die kampen met genderdysforie hulp te bieden.

‘Het is verschrikkelijk dat transgender pubers drie jaar moeten wachten terwijl hun lichaam verandert. Daarom vind ik het positief dat zorgverleners willen helpen door met jongeren in gesprek gaan voordat ze bij een gespecialiseerde kliniek terecht kunnen. Ik denk echter wel dat het belangrijk is dat de kwaliteit van die zorg waarborgd wordt. Juist de gesprekken met collega’s over de ethische uitdagingen die dit werk met zich meebrengt zijn van belang om adequate zorg te bieden, en het is de vraag of deze zorgverleners die mogelijkheid hebben.’

Er komt zwaar weer aan voor universiteiten, voorspellen bestuurders. Maar dat wil niet zeggen dat ze alsnog de schuld kunnen afschuiven op de nieuwe looneisen, betoogt **Arnout van Ree**.

Waarom de cao geen molensteen kan zijn

‘Het is te makkelijk om een unanieme overeenkomst achteraf te gebruiken als argument voor mogelijke bezuinigingen’

Dit is blijkbaar ook een gedeeld beeld bij de Nederlandse universiteiten. Op het intranet van de Rijksuniversiteit Groningen postte drs. Wouter Heinen, portefeuillehouder Midden, Privacy en Informatisering in het bestuur van de Faculteit der Letteren een blog met de titel: ‘Nieuwe cao-stijging: een welkome compensatie of molensteen om onze nek?’ Hij schrijft: ‘Mijn grote vraag is nu welk belang de vakbonden dachten te dienen met deze looneis.’ Laat ik die vraag beantwoorden: de vakbonden dienen de belangen van alle universitaire medewerkers, dus ook die van drs. Heinen. Dit doen de vakbonden met toeloezing in het waarbij zij onder andere strijden voor een eerlijk salaris. Daarnaast worden de cao-eisen elk jaar opgesteld in overleg met alle vakbondsleden. Daarbij is de inzet dat medewerkers er niet in koopkracht op achteruitgaan. Dit lukt niet met de huidige looptijd van 15 maanden en een loonsverhoging van 9 procent. De vakbonden hebben daarom ook nu al een collectieve reactie gepubliceerd op deze geluiden bij de verschillende Nederlandse universiteiten. Het is belangrijk om te benoemen dat een groot gedeelte van de loonsverhoging vergoed wordt door de bijdrage

Bezorgde wetenschappers protesteren tijdens de Ware Opening van het Academisch Jaar op het Leidse Gravensteen, september 2019. Foto Marc de Haan

vanuit het Rijk. Het beeld dat de cao-loonstijging zou zorgen voor enorme toename in de kosten is dus te simpel. Daarnaast wordt in de kritiek op de zogenaamde ‘molensteen’ vergeten dat er twee partijen aan de tafel zitten bij de cao-onderhandelingen: de vakbonden en de Universiteiten van Nederland.

De UNI heeft unaniem ingestemd met de nieuwe cao en dat, zoals de vakbonden stellen, ‘sommige werkgevers achteraf nu gaan klagen is niet bepaald chic en simpelweg te laat’. Er wordt te makkelijk over het feit heen gestapt dat, terwijl universiteiten te maken zullen krijgen met financiële uitdagingen door stijgende (energie)kosten en dalende studentenaantallen, veel van onze collega’s in de lagere salarisschalen al veel langer met financiële uitdagingen worden geconfronteerd. En zij hebben in het algemeen minder reserves.

Hiermee wil ik zeker niet zeggen dat ons faculteitsbestuur hier geen oog voor heeft, maar dit komt niet tot uitdrukking wanneer de uitkomst van de cao-onderhandelingen constant als één van de belangrijkste redenen voor het begrotingstekort wordt genoemd: ‘We hebben te maken met teruglopende studentenaantallen, loonstijgingen door de nieuwe cao, inflatie en minder promoties.’

Overigens, zolang ik al werk bij FGW wordt er geroepen dat de studentenaantallen het volgende jaar zullen teruglopen. Als ik het onderwijsdashboard mag geloven bestaat de instroom bij Geesteswetenschappen inmiddels uit 1.603 bachelorstudenten. Het is voor 1.404 studenten hun eerste bachelor (wat belangrijk is voor de te ontvangen financiering). In het afgelopen jaar bedroegen die getallen respectievelijk 1.597 en 1.372. Daarnaast is de inschrijving voor de master in het eerste semester 720 studenten ten opzichte van 747 in vorig jaar. Echter, het is nu voor 663 studenten de eerste master (tegen 657 vorig jaar).

Toen decaan Rutgers door *Mare* werd geconfronteerd met kritiek op het oppotten van de facultaire reserves van ongeveer 11 miljoen euro, antwoordde hij: ‘De opmerkingen waren terecht en kregen we niet alleen van de raad maar ook van het college te horen. Maar nu, achteraf, ben ik blij. Anders hadden we maar één jaar de tijd gehad om bij te sturen.’

Dit is te kort door de bocht. Het benodigde weerstandvermogen is 5 procent van de begroting, ongeveer 4,3 miljoen euro. Zeker, het ligt in de lijn der verwachtingen dat het op enig moment economisch slechter gaat, maar om die reden bijzonder veel geld oppotten oftewel niet investeren is moeilijk te rijmen met goed en efficiënt bestuur.

Zo had, zonder inbreuk te maken op het weerstandsvermogen en nog steeds meer dan een jaar de tijd te hebben ‘om bij te sturen’, een deel van de reserve gebruikt kunnen worden om de enorme werkdruk te verlagen. Dit had mogelijk tot minder ziekte en uitval geleid zoals bijvoorbeeld bij het ambtelijk secretariaat, waardoor er vanuit Omix Flex tijdelijke medewerkers ingehuurd moesten worden, een bijzonder prijzige opgave. Mogelijk had het wetenschappelijk personeel met werkdrukverlaging meer (werk)tijd gehad voor het meedingen naar (meer) onderzoek beurzen met (mogelijk) meer succes. Hoe dan ook, laten we vaststellen dat 11 miljoen euro meer dan het dubbele van het gewenste weerstandsvermogen voor een gezonde bedrijfsvoering is.

Het spreekwoord zegt het al: *‘It takes two to tango.’* Na maar liefst zeven onderhandelingsrondes met de vakbonden hebben de universiteiten unaniem ingestemd met de huidige cao en daarmee ook met de loonstijging. Dan is het te makkelijk om die nu te gebruiken als argument voor mogelijke bezuinigingen. En ja, er komen inderdaad moeilijke beslissingen aan, maar laten wij die wel nemen op basis van alle informatie en een goed beeld van waar de tekorten nu precies vandaan komen.

Arnout van Ree is docent bij International Studies, vakbondsfunctionaris van de FNV en faculteitsraadslid bij Geesteswetenschappen

Digitale innovatie: valt er voor burgers en overheid nog wat in de melk te brokkelen?

Lezing door prof. mr. Corien Prins
Laureaat Stevinpremie 2023

10 oktober 2023, 20:00
Groot Auditorium – Academiegebouw

Toegang vrij voor alle leden van de universitaire gemeenschap

Abonneer je ook op onze nieuwsbrief

De Leidse rapper Babs speelt vrijdag 'een thuiswedstrijd' in de Nobel. Ze rapt én zingt over haar Surinaamse roots, polygamie en genderidentiteit. 'Vroeger durfde ik mijn hart niet te volgen, nu voel ik me vrijer dan ooit.'

DOOR TAMAR TROS
FOTO MIKE JURRIE

Babs geeft zich bloot

*Ik wil dat deze woorden een sein zijn
Bewustwording van bewust zijn
Politiek moet geen klus zijn
De roze brillen van ons allen moeten plus zijn
(uit: 'Blind Blijven')*

'Ik ben eerlijk en realistisch', zegt de Leidse rapper Babs. 'Ik wil dat mensen de thema's die ik bespreek begrijpen en dat werkt niet als ik oppervlakkig blijf en alles romantiseer.' In haar raps deelt ze haar visie op de maatschappij, van seksisme tot kapitalisme, en daarbij is ze niet bang om persoonlijk te worden. Al klinkt dat misschien zwaar, haar muziek is juist dansbaar en licht. Zaterdag treedt ze op in de Nobel. 'Het voelt als een thuiswedstrijd. Toen ik hier zelf vroeger in het publiek stond dacht ik al: hoe gaaf zou het zijn om daar te staan?' Ze belooft dat de show op zaterdag een feest vol dans, vreugde, en 'queer joy' gaat worden. 'Na afloop moet iedereen in bed liggen en denken: damn, dat heeft wat met me gedaan.' Haar nieuwe EP heet *Onverwachte Visite* en dit is de vierde plaat die ze in minder dan twee jaar uitbrengt. 'Je komt als luisteraar eigenlijk bij mij op bezoek. Daarom staan er op de hoes allerlei objecten die iets over mij zeggen. Niks is random.'

Een voorbeeld hiervan is de Surinaamse vlag. Babs is half Surinaams, maar heeft lang moeite gehad met het claimen van haar roots. 'Pas toen de Black Lives Matter-beweging in het nieuws kwam, ging ik met mijn moeder en oma praten over hun ervaringen om als persoon van kleur in Nederland te leven. Ik heb er daarvoor nooit over na durven denken, laat staan erover te praten, omdat huidskleur zo gevoelig ligt. Ook maakte ik zelf – heel stom eigenlijk – aannames over hoe een Surinamer eruit zou moeten zien. Ik paste zelf niet in dat beeld, dus vond ik het lastig me openlijk zo te identificeren. Het was mijn oma die voor mij bevestigde dat het Surinaamse bloed door haar, door mijn moeder, en dus ook door mij stroomt.'

Die invloed is nu ook in haar werk te horen. 'Ik maak in een van mijn nieuwe nummers gebruik van niet-westerse ritmes en ik ga ook tekstueel meer op zoek naar wat dit deel van mijn identiteit voor mij betekent. Ik pak uit elk genre wat ik gaaf vind. Ik luister zelf nauwelijks naar dance, maar ik wil diezelfde dansbaarheid, maar dan ook met ritmes uit de funk en harmonieën uit de jazz. Ik stapel zo veel mogelijk noten op elkaar.'

Eerder werkte ze al samen met artiesten als Willie Wartaal en Alain Clark. 'Het was confronterend, omdat ik gewend ben om vanaf het begin tot het einde alles zelf te maken zoals ik het in mijn hoofd heb. Dat kan niet als je samenwerkt en allebei een eigen visie hebt. Ook zagen zij nu elke fase van mijn werk, ook het begin waarin het soms nog helemaal niet cool is. Maar zo merkte ik ook zelfs de grote muzikanten niet direct iets supervets neerzetten.' Op haar nieuwe plaat stapt ze nog verder uit haar comfortzone door naast te rappen ook te zingen.

*Ik ben geen bezit maar je hebt me
En ik kan blijven zinken
Wat ik wil, want je redt me
Dus ik hou je vast, voor ik in duigen val
(uit: 'Tot Het Einde')*

'Hoe eng ik het ook vind: dit nummer gaat over mijn relatie en die gevoeligheid druk ik zingend beter uit', zegt ze. 'Ik heb sinds drie jaar een open relatie met mijn partner, met wie ik daarvoor wel monogaam was. Onze liefde betekent voor mij dat ik haar gelukkig wil zien en daar een rol in wil spelen, zonder dat ik daar de enige in ben. Ik heb altijd al meerdere mensen tegelijk leuk kunnen vinden, maar ik was me niet bewust dat er meer opties zijn dan monogamie. Ook ben ik heel romantisch ingesteld en ik heb altijd gedacht: wij blijven voor altijd samen. Die eeuwigheid wil ik nog steeds, maar nu passen er meer dan twee mensen in dat plaatje.'

*Die hun, zij haar, hem hij
Twee keer denken wat je zegt over mij
(uit: 'Die/Hun')*

Kwetsbaarheid tonen is belangrijk voor Babs, want door haar androgyn uiterlijk maken genoeg mensen verkeerde aannames. 'Ik voel me echt vrouw, maar ik word vaak gezien als non-binair of als jongen. Ik heb inmiddels geleerd dat gender iets persoonlijks is en ik aan anderen kan laten zien dat ook dit – kort haar en wijde kleding – vrouwelijk kan zijn.'

'Gender is voor mij heel fluïde en waarschijnlijk iets waar ik nooit helemaal uit ga komen. Het is veel meer dan "ik voel me vrouw, punt, klaar", zo simpel is het niet.' Ze noemt zichzelf 'een persoon die verandering en afwisseling nodig heeft'. Hoewel ze in Leiden opgroeiende is ze naar Enschede verhuisd om haar muzikale ambities na te jagen. Tussen de middelbare school en het conservatorium volgde ze in Engeland een cursus in produceren. Inmiddels woont ze in Amsterdam.

'Ik ging expres buiten mijn bubbel kijken om meer van de wereld te zien. Daarnaast begaf ik me in Leiden in witte hetero-kringen en ik heb daardoor lang niet doorgehakt dat er meer was. Dit bracht een innerlijke strijd met zich mee over mijn eigen identiteit.'

*Er is geen ja in m'n nee
Geen nuances
Ik ga niet met je mee
(uit: 'Geen Ja in M'n Nee')*

'Mensen denken vaak dat ik hard ben, maar ik ben juist een zachtgekookt eitje. Zo vertel ik bijvoorbeeld in *Geen Ja in M'n Nee* over mijn ervaring met seksueel grensoverschrijdend gedrag en het effect dat dit op mij had. Ook ik maak nare dingen mee en ik wil laten zien dat dit iets is waar mensen zich niet voor hoeven te schamen. 'Vroeger durfde ik mijn hart niet te volgen. Nu doe ik dat op een podium voor een groot publiek en voel ik me vrijer dan ooit in mijn zelfexpressie. Ik geef mezelf helemaal bloot en ik hoop dat mensen zich in mij kunnen herkennen.'

Babs, Nobel, 30 september, 19:30 u, €15

'Mensen denken dat ik hard ben, maar ik ben juist een zachtgekookt eitje'

De prijs voor een Maretje bedraagt €9,- per 30 woorden, opgegeven via redactie@mare.leidenuniv.nl uiterlijk t/m maandag 16.00 uur. Maretjes aangeboden voor commerciële doeleinden worden niet geplaatst, evenmin als Maretjes waarin zaken worden aangeboden die de waarde van 4.500 euro te boven gaan.

Advocatenkantoor aan het Lange Voorhout in Den Haag is op zoek naar een **rechtenstudent** voor één dag per week vanaf 1 november a.s. Uitstekende gelegenheid om ervaring op te doen. Je draagt zorg voor de correspondentie met cliënten, gerechten en andere instanties en je bent het eerste aanspreekpunt voor de praktijk. Een zelfstandige en nauwkeurige werkhouding is een vereiste. Ben jij een **actieve student(e)** met **juridische interesse en affiniteit met de advocatuur**? Stuur een e-mail aan info@linsenenvanrossum.nl

Doe meer met je kennis! Vrijwilligers gezocht voor één uur per week **bijles en huiswerkbegeleiding** op verschillende locaties of bij de leerling thuis. **Leiden-Noord, basisonderwijs**, 6 leerlingen groep, 4, 7 en 8. Taal en rekenen. **Voortgezet onderwijs**: *Biologie, Engels, 4 vmbo. *Wiskunde, aardrijkskunde, 4 vmbo-tl. *Wiskunde, biologie, 2 vmbo. *Biologie, 3 vmbo. *Engels, wiskunde, 2 vwo. *NASK (natuur- en scheikunde), 2 mavo. *Wiskunde, 2 vmbo. *Nederlands, 4 havo. **Leiden-Zuid**, *4 leerlingen basisonderwijs, groep 4, 5 en 6. Woordenschat, lezen. *Ook hulp gevraagd bij organisatie van de bijles, één of twee middagen per week. Onderwijswinkel Arubapad 2 (Het Gebouw), ma, wo en do 15-17u. Tel. 071-5214256. E-mail: hdekoemen@owwleiden.nl.

Maretjes-extra zijn bedoeld voor semi-commerciële instanties. De prijs voor een Maretje-extra is €23,- incl. BTW voor elke vijfendertig woorden. U kunt deze advertenties uiterlijk op de vrijdag vóór het verschijnen van Mare opgeven bij Bureau van Vliet B.V., Wateringweg 129, 2031 EG Haarlem, +31 (0)23-5741475, info@bureauvanvliet.com

COLOFON

Mare: Rapenburg 38, 2311 EX Leiden
Postbus 9500 2300 RA Leiden
Telefoon 071-527 7272
E-mail redactie@mare.leidenuniv.nl
Website mareonline.nl
Twitter [@weekbladmare](https://twitter.com/weekbladmare)
Mastodon [@weekbladmare@mastodon.online](https://mastodon.online/@weekbladmare)
Instagram [@weekbladmare](https://www.instagram.com/weekbladmare)
Facebook: Leids Universitair Weekblad Mare
De redactie is op vrijdag gesloten.
Oplage circa 10.000

Hoofredactie: Frank Provoost
frank.provoost@mare.leidenuniv.nl

Redactie: Vincent Bongers
vbongers@mare.leidenuniv.nl
Anoushka Kloosterman
a.s.kloosterman@mare.leidenuniv.nl
Marciëlle van der Kraan
m.w.van.der.kraan@mare.leidenuniv.nl
Sebastiaan van Loosbroek
s.p.van.loosbroek@mare.leidenuniv.nl
Mark Reid
m.a.reid@mare.leidenuniv.nl
Tamar Tros (stagiair)

Medewerkers: Romy van den Akker | Pim Bakx | Emiel Beinema | Lente van den Berg | Cees van den Boom | Remco Breuker | Josette Daemen | Omar Ghaly | Lorenzo Gerritsen | Olaf Leeuwis | Maia de Quay

Art direction en vormgeving:
Marcel van den Berg, joostmarcellis.nl

Fotografie: Taco van der Eb | Marc de Haan

Illustraties: Bas van der Schot | Bandirah | Silas.nl

Drukwerk: Rodi Rotatiedruk, Broek op Langedijk

Advertenties: Bureau van Vliet B.V.
Wateringweg 129, 2031 EG Haarlem
Telefoon 023 - 571 47 45 |
E-mail sales@bureauvanvliet.com
<https://bureauvanvliet.com/advertentie/Weekblad>

Redactieraad: Kutsal Yesilkagit (voorzitter) | Frank Israel (vice-voorzitter) | Alexander Pleijter (secretaris) | Willem van der Does | Annemarie Drahmman | Nour Eldin Emar | Rosanne Hertzberger | Zoë van Litsenburg | Frank Rensen | Marten Jesse Pot | Hermelijn Smits

‘Ik noem mezelf een kokosnoot, want van binnen ben ik wit’

DOOR LORENZO GERRITSEN
FOTO TACO VAN DER EB

Huis: Huize den Roze Panter
Kamer: 12 m²
Huur: €290
Huisgenoten: 17

Waarom hangen er zoveel landkaarten aan de muur?

‘Het zijn allemaal plekken waar ik ben geweest. Ik heb sinds de middelbare school een grote interesse in aardrijkskunde en dat uit ik door te reizen. Van elke plek verzamel ik iets. ‘Vooral het esthetische vind ik mooi: de meeste kaarten zijn uit atlanten gescheurd. Als je ergens bent, heb je geen goed overzicht van die plek. Met

een landkaart kun je ultiem uitzoomen, waardoor je je ook klein voelt. Ik vind het bijzonder hoe landen met natuurlijke grenzen in elkaar steken. ‘Alleen is mijn muur nu vol. In de hoek liggen nog kaarten waarvoor ik geen ruimte meer heb.’

Ben je nu ook goed in kaartlezen?

‘Ik raak niet snel verdwaald. Als ik naar een stad ga, kijk ik altijd twee keer naar Google Maps. Dan heb ik oriëntatiepunten en weet ik welke bezienswaardigheden er zijn. Maar ik loop niet als een ultieme toerist met een grote kaart door de stad.’

Welke kaarten zijn het meest speciaal?

‘IJsland en Athene hadden mij omvergeblazen. In Athene had ik vooraf erg het beeld dat het een vervallen stad was, maar toen ik eenmaal op de Akropolis stond dacht ik: wow! In IJsland is de natuur echt bizar. Aan de zuidkust heb je aan de ene kant een plat “Nederlands” landschap. De andere kant bestaat uit kliffen en vulkanisme. Doordat de grootte van de natuur zo indrukwekkend is, voel je je kwetsbaar.’

Waarom ben je alleen op plekken in Europa geweest?

‘Ik ben een beetje whitewashed. Ik was altijd meer geïnteresseerd in de geschiedenis van Europa. Ook spreek ik vijf Europese talen: Frans, Duits, Italiaans en natuurlijk Engels en Nederlands. Mijn kennis over de wereld reikt niet verder dan de Kaukasus. Daarbuiten weet ik vrijwel niks.

‘Ik noem mezelf ook wel een kokosnoot. Ik ben Filipijns qua uiterlijk, maar van binnen voel ik me heel erg wit. Ik ben maar één keer buiten Europa geweest: ik ben geadopteerd uit de Filipijnen en ik ben toen met mijn ouders daarheen gegaan. De natuur is daar prachtig, maar de steden zijn intens en arm. De kansen die ik hier heb, zoals studeren, heb ik waarschijnlijk niet op de Filipijnen. Dus ik ben blij dat ik in Nederland mag opgroeien.

‘Ik vind het interessant om de politieke filosofie op mezelf toe te passen. Op mijn paspoort staat dat ik in Manilla ben geboren, maar ik voel mij op geen enkele manier Filipijns. Ik heb veel vrienden die ook geadopteerd zijn, die wel affiniteit met de Filipijnen hebben. Dat heb ik totaal niet, ik voel mij hier thuis.’

COLUMN | MAIA DE QUAY

De meest hilarische en cringy zooi vind je op LinkedIn

Net als elke andere student heb ik een verwarrende relatie met LinkedIn. Eigenlijk word je, zodra je start met studeren, doodgegooid met het idee dat het goed is om LinkedIn aan te maken.

Zo kan ik me herinneren dat ik een keer in het Arsenaal aan het studeren was en er een groep mensen binnenliep die op weg was naar een ‘LinkedIn masterclass’.

Tijdens mijn master-introductie kon ik me ook aanmelden voor een workshop genaamd ‘Creating a LinkedIn-account’.

Op zich is het natuurlijk geen verkeerd idee om een online plek te hebben waarop je, in tegenstelling tot letterlijk alle andere plekken op sociale media, wél graag gevonden

wil worden door potentiële werkgevers. Het originele doel van LinkedIn was dan ook niet sexy, maar wel helder: een platform voor het onderhouden van professionele contacten en het delen van carrière-gerelateerde berichten.

Echter, het probleem is dat de werkelijkheid van op LinkedIn zitten en LinkedIn ‘ervaren’ een complete en absolute hel is die je niemand toewenst. Of je nu voor de zesde keer een bericht krijgt op ‘InMail’ met de vraag of je CDD-analist wil worden bij ‘een grote internationale bank in Amsterdam’ (nee, thanks) of geconfronteerd wordt met een bericht waarin iemand in meer dan 700 woorden uitlegt twee weken zomerschool te hebben gedaan in Duitsland en nu ‘super excited for the future’ is, LinkedIn blijkt keer op keer een plek voor ongecontroleerd gelieg en onterechte zelfverheerlijking. Want als je op je PROFESSIONELE platform posts kan vinden die beginnen met ‘Today, one of my employees asked for a raise because he will be a father. I instantly fired him on the spot. [...] I hired you for work, not to provide seed funds for your seed’ dan weet je dat je OF wakker bent

geworden in een wereld waarin alle grondbeginselen van het arbeidsrecht het raam uit zijn geflikerd OF je te maken hebt met een app waarop een walgelijke grind mindset dusdanig wordt verheerlijkt dat al

je actieve gebruikers overgaan tot liegen, overdrijven en onuitstaanbaar irritant doen.

Zo was daar laatst een bericht waarin stond ‘My 6 year old boy is commercially savvy apparently!’ HOU! OP! Your six year old kan naar alle waarschijnlijkheid zijn eigen naam nauwelijks spellen, laat staan zich langer dan enkele minuten op één taakje concentreren.

Op mijn nieuwe levelingsaccount, dat ‘The State of LinkedIn’ heet, wordt tot mijn absolute vreugde de slechtste, meest hilarische en cringy zooi gezet die op LinkedIn te vinden is. Van CEO’s die een selfie van zichzelf plaatsen waarop ze aan het huilen zijn omdat ze zojuist iemand hebben ontslagen tot een oude witte man die een bericht post met de strekking: ‘Ik zit in een vliegtuig te werken terwijl jij op de bank niks ligt te doen. Hier zijn tien manieren waarop je net zo onuitstaanbaar kan worden zoals ik’: het is er allemaal.

Goed, misschien ben ik te zuur voor dit platform en zou ik er goed aan doen om mijn account te verwijderen, maar eerlijkheid gebiedt te zeggen dat ik natuurlijk eigenlijk zelf niet kan wachten tot het moment daar is dat ik een masterdiploma heb en een mooie opscheppost kan maken over mijn academische ‘carrière’. Tot die tijd open ik de app gewoon niet en zie ik op X-Voorheen-Twitter wel verschijnen wat voor een ondragelijke (en in veel gevallen onware) rattrace-gerelateerde meuk er weer verzonnen is.

Maia de Quay is student rechten

‘Keer op keer blijkt het een plek voor ongecontroleerd gelieg en onterechte zelfverheerlijking’